

Sygn. akt VII K 126/13

1 Ds. 184/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w L. w składzie:

Przewodniczący SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska

Protokolant Karolina Birulo

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Lwówku Śląskim J. S.

po rozpoznaniu w dniach 13.03.2013r., 24.04.2013r., 25.04.2013r., 29.05.2013r., 26.05.2013r., 26.06.2013r., 25.07.2013r., 02.10.2013r., 31.10.2013r., 07.11.2013r., 05.03.2014r., 12.03.2014r. i 19.03.2014r.

sprawy **M. K. (1) (K.) z d. C.**

ur. (...) w L.

syna M. i E. z d. C.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 2010 roku do kwietnia 2012 roku w L. , wbrew przepisom ustawy, z powziętym góry zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wielokrotnie udzielał innym osobom substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci ziela konopi innej niż włóknista, a w szczególności:

- około 10 razy M. G. i P. N. amfetaminę w łącznej ilości co najmniej 10 gram za kwotę nie mniejszą niż 500 zł,

- około 5 razy A. L. w postaci ziela konopi innej niż włóknista w łącznej ilości,

- około 100 razy S. R. amfetaminę, metamfetaminę i ziele konopi innej niż włóknista w łącznej ilości około 100 gram za kwotę nie mniejszą 10 tys. złotych

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

II. od nieustalonego bliżej dnia miesiąca czerwca 2012r. do 8 lipca 2012r. w L., wbrew przepisom ustawy, z powziętym z góry zamiarem, pięciokrotnie udzielił S. K. środka odurzającego w postaci konopi innej niż włóknista, poprzez udostępnienie mu każdorazowo porcji tego środka w ilości ok. 0,2 grama do zażycia

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

III. w okresie od 2011 roku do listopada 2012 roku w L. , wbrew przepisom ustawy, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, w ten sposób, że wcześniej nabyty od innych osób środek odurzający w postaci suszu ziela konopi innej niż włóknista zbywał P. G. (1), w celu dalszej odsprzedaży , w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 gram, o wartości nie mniejszej niż

200 zł, zaś środek psychotropowy w postaci metamfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 gram , o wartości nie mniejszej niż 1600 zł, w tych samych warunkach P. G. (2), uzyskując z tego procederu kwotę nie mniejszą niż 1800 zł

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

IV. w okresie wegetacyjnym do dnia 10 lipca 2012r. w L., wbrew przepisom ustawy, uprawiał konopie inne niż włóknista w ilości jednej sadzonki wysadzonej w wiadrze na podłożu ziemnym

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

V. w dniu 10 lipca 2012r. w L., stosował przemoc w postaci odpychania oraz uderzania łokciami barkami wobec funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. asp. K. K. (2) , mł.asp. A. W. i st. sierż. M. S., w celu zmuszenia ich do zaniechania podejmowanych przez nich prawnych czynności służbowych, żądania od niego wydania rzeczy i przeszukania jego miejsca zamieszkania

tj. o czyn z art. 224 § 2 kk

VI. w dniu 10 lipca 2012r. w L., podczas podejmowanych przez funkcjonariuszy Policji prawnych czynności służbowych żądania od niego wydania rzeczy i przeszukania jego miejsca zamieszkania oraz w związku z tymi czynnościami, znieważył funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. asp. K. K. (2), asp. R. W., mł. asp. A. W. i st. sierż. M. S. słowami wulgarnymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe

tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

VII. w okresie od lipca do listopada 2012r. w L., za pomocą gróźb karalnych pobicia i spowodowania obrażeń ciała oraz podpalenia wpływał na czynności świadka P. N. w postępowaniu karnym, zamierzając spowodować aby zeznał on, iż nie nabywał id niego tj. M. K. (1) środków odurzających

tj. o czyn z art. 245 kk

I. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego tego, że w okresie od 2008 roku do kwietnia 2012 roku w L. , wbrew przepisom ustawy, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wielokrotnie udzielał innym osobom substancji psychotropowej w postaci metamfetaminy i amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci ziela konopi innej niż włóknista, a w szczególności:

- około 10 razy M. G. i P. N. udzielił amfetaminę w łącznej ilości co najmniej 10 gram za kwotę nie mniejszą niż 500 zł,
- około 5 razy A. L. udzielił ziela konopi innej niż włóknista w łącznej ilości 2,5 grama za kwotę nie mniejszą niż 50 złotych,
- kilkadziesiąt razy S. R. udzielił metamfetaminę w ilości około 50 g za kwotę niemniejszą niż 9000zł, amfetaminę w ilości około 20 g za kwotę nie mniejszą niż 400 zł i ziele konopi, innej niż włóknista w ilości około 30 g za kwotę nie mniejszą niż 540 zł,
- dwukrotnie P. K. z d. M. udzielił porcje metamfetaminy za kwotę łącznie 60 zł, gdy wymieniona była małoletnia przy przyjęciu, że czyn ten w tym zakresie stanowi wypadek mniejszej wagi,
- około 4 razy I. B. udzielił metamafetaminę w łącznej ilości 0,4 g za kwotę 200 złotych,

który to czyn kwalifikuje jako przestępstwo z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 2 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę jednego roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku przyjmując, że działał wbrew przepisom art. 33-35 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii tj. popełnienia występku z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę jednego roku pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna stawka dzienna stanowi równowartość kwoty 20 (dwudziestu) złotych;

IV. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku stanowiącego występku z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku stanowiącego występku z art. 224 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 224 § 2 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku stanowiącego występku z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. oskarżonego M. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku stanowiącego występku z art. 245 k.k. i za to na podstawie art. 245 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat;

IX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 10 lipca 2012r. do dnia 12 lipca 2012r.;

X. na podstawie art. 45 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstw opisanych w pkt I i III w łącznej wysokości 12.550 (dwunastu tysięcy pięciuset pięćdziesięciu) zł;

XI. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w pkt 7,9,10 i 13 wykazu Nr II/35/12, Drz 135-137/12 poprzez zniszczenie;

XII. podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 126/13

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

M. K. (1) liczący aktualnie 23 lata do jesieni 2013r. był mieszkańcem L.. Od młodych lat ma kontakt z narkotykami , ponieważ okresowo pali marihuanę, nadto okazjonalnie zażywał innego rodzaju substancje psychoaktywne.

(dowód: wywiad środowiskowy – k.693-694, opinia sądowo-psychiatryczna – k. 726-733)

Mając lat 17, tj. w 2008r., wymieniony powziął zamiar prowadzenia na własny rachunek, w miejscu swego zamieszkania, sprzedaży środków odurzających innym osobom. Narkotyki sprzedawał zarówno osobom celem ich dalszej odsprzedaży, a także wielokrotnie bezpośrednio do zażycia mieszkańcom L. i okolic. Środki te sprzedawał po uprzednich ustaleniach telefonicznych bądź w miejscu swego zamieszkania, bądź innych umówionych miejscach na terenie miasta i przekazywał je osobiście lub za pośrednictwem innej osoby.

(dowód: zeznania świadka B. S.-k. 561v.-562, zeznania świadka S. K. – k. 153-154 , zeznania świadka A. L. - k. 146-147, częściowo - 606v.-607v., zeznania świadka P. G. (2)-k. 362-366, 607v.-608v., zeznania świadka P. N. – k. 328-329, zeznania świadka M. G. –k. 144-145, 609v.-610, zeznania świadka S. B. -k. 151-152, częściowo z k. 610-610v., zeznania świadka P. G. (3) – k. 326-327, częściowo z k. 613 – 613v., zeznania świadka P. M. -k. 148, 226, 651-651v., zeznania świadka I. B.-k. 357, 651v.-652v., zeznania świadka W. K. (1) -k. 53, 57, 303, 462-463, 466-467, 652v.-653v., zeznania świadka A. P.-k. 26-27, 234-235, 469-470, 653v.-654, zeznania świadka P. G. (1) – k. 92-95, 454-456, 471-472, 494v.-495, 654-654v., zeznania świadka P. K.-k. 679v.-680, zeznania świadka S. R. -k. 346, częściowo –k. 702v.-703, protokół oględzin telefonu-k. 376, p protokoły: oględzin-k.178, użycia wagi –k. 180, użycia testera-k. 183, pokwitowania-k. 185, 239, 240)

M. K. (1) w okresie od 2008r. do kwietnia 2012r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie udzielał substancji psychotropowej w postaci metamfetaminy i amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci ziele konopi innej niż włóknista. W szczególności około 10 razy M. G. i P. N. udzielił amfetaminę w łącznej ilości co najmniej 10 gram za kwotę nie mniejszą niż 500zł, około 5 razy A. L. udzielił ziele konopi innej niż włóknista w łącznej ilości 2,5 grama za kwotę nie mniejszą niż 50 zł, kilkadziesiąt razy S. R. udzielił metamfetaminę w ilości około 50 g za kwotę nie mniejszą niż 9000 zł, amfetaminę w ilości około 20 g za kwotę nie mniejszą niż 400 zł i ziele konopi innej niż włóknista w ilości około 30 g za kwotę nie mniejszą niż 540 zł, dwukrotnie małoletniej wówczas P. K. z d. M. udzielił porcje metamfetaminy za kwotę łącznie 60 zł, około 4 razy I. B. udzielił metamfetaminę w łącznej ilości 0,4 g za kwotę 200 zł.

(dowód: zeznania świadka A. L. -k. 146-147, częściowo - 606v.-607v., zeznania świadka P. N. – k. 328-329, zeznania świadka M. G. –k. 144-145, 609v.-610, zeznania świadka S. B. -k. 151-152, częściowo z k. 610-610v., zeznania świadka P. G. (3) – k. 326-327, częściowo z k. 613 – 613v., zeznania świadka P. M. -k. 148, 226, 651-651v., zeznania świadka I. B.-k. 357, 651v.-652v., zeznania świadka P. K.-k. 679v.-680, zeznania świadka S. R. -k. 346, częściowo –k. 702v.-703)

Na przestrzeni okresu od 2011r. do listopada 2012r. M. K. (1) ponadto uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. W celu dalszej odsprzedaży wcześniej nabyty mianowicie od innych osób środek odurzający w postaci suszu ziele konopi innej niż włóknista zbywał mieszkańcowi Wlenia P. G. (1), w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 g o wartości nie mniejszej niż 200 zł. W tym samym celu zbywał P. G. (2) –mieszkańcowi L. środek psychotropowy w postaci metamfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 10 g i wartości nie mniejszej niż 1600 zł.

(dowód: zeznania świadka B. S.-k. 561v.-562, zeznania świadka P. G. (2)-k. 362-366, 607v.-608v., zeznania świadka W. K. (1) -k. 53, 57, 303, 462-463, 466-467, 652v.-653v., zeznania świadka A. P.-k. 26-27, 234-235, 469-470, 653v.-654, zeznania świadka P. G. (1) – k. 92-95, 454-456, 471-472, 494v.-495, 654-654v., zeznania świadka M. O. -k. 48v., 559- 560v., zeznania świadka B. C. -k. zeznania świadka T. S. –k. 561v., odpisy wyroków –k. 599-601, 755-758, 759-760, protokół przeszukania-k. 21,24,30,351, dane o karalności-k. 62, 104, 280, 288, protokoły oględzin – k. 36,39, protokoły użycia wagi –k. 37 i testera – k. 139, wykaz dowodów rzeczowych -k. 74)

M. K. (1) udzielił także w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pięciokrotnie w okresie od nieustalonego bliżej dnia miesiąca czerwca 2012r. do dnia 8 lipca 2012r. środek odurzający w postaci konopi innej niż włóknista koledze S. K., który był w miejscu zamieszkania M. K. (1) nie tylko towarzysko, ale i wykonywał drobne prace w gospodarstwie domowym. S. K. każdorazowo otrzymywał do zażycia porcję przedmiotowego środka w ilości ok.0,2 g.

(dowód zeznania świadka S. K. – k.153-154, częściowo z k.565v.-566v.)

W okresie wegetacyjnym do dnia 10 lipca 2012r., kiedy to dokonano czynności przeszukania i zatrzymania, M. K. (1) po wysadzeniu w wiadrze na podłożu ziemnym uprawiał konopie inne niż włóknista w ilości jednej sadzonki. W chwili ujawnienia rośliny w ogrodzie przez funkcjonariuszy Policji mierzyła ona ok. 1 m wysokości.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) –k. 251-252, 324-325, 372, 459-460, 476-478, 495-496, zeznania świadka A. W.- k. 273-274, 568-568v., protokół przeszukania mieszkania –k. 127, 369, oświadczenie oskarżonego –k. 277, protokół oględzin-k. 134, 135, 138)

Wymienione powyżej czynności funkcjonariuszy Policji wraz z funkcjonariuszami Straży Granicznej przeprowadzone zostały w godzinach rannych dnia 10 lipca 2012r. w miejscu zamieszkania M. K. (1). Były one związane z podjętą czynnością zatrzymania ukrywającego się w domu poszukiwanego europejskim nakazem aresztowania ojca M. K. (1), M. K. oraz czynnością poszukiwania na terenie posesji środków psychoaktywnych.

Przebywający początkowo w pobliżu posesji w pojazdach nieoznakowanych, funkcjonariusze Policji widząc wychodzącego z budynku M. K. (1) w towarzystwie S. K. udali się na podwórze celem okazania M. K. (1) dokumentu nakazującego przeszukanie i dalej przystąpienia do czynności. M. K. (1) rozpoznał funkcjonariuszy Policji oraz jeden z pojazdów. Po podejściu funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. asp. K. K. (2), mł. asp. A. W. i st. sierż. M. S. na polecenie dobrowolnego wydania przedmiotów M. K. (1) chcąc uciec zaczął ich odpychać oraz uderzać łokciami i barkami. Powyższą przemoc sprawca stosował celem zmuszenia policjantów do zaniechania podejmowanych przez nich prawnych czynności służbowych. Próbujący obezwładnić sprawcę policjanci obalili go na podłoże, lecz ten nadal zachowywał się agresywnie próbując udaremnić zakucie w kajdanki. Do funkcjonariuszy podbiegł asp. R. W. i następnie M. K. (1) został skuty, lecz pomimo tego nadal stosował przemoc w postaci odpychania.

Poza tym wyżej wskazanych czterech policjantów podczas podejmowanych prawnych czynności służbowych M. K. (1) znieważał słowami wulgarnymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe, które wypowiadał zarówno w czasie podjętej próby jego ujęcia, jak i następnie już wewnątrz budynku podczas przeprowadzanej czynności przeszukania.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) –k. 251-252, 324-325, 372, 459-460, 476-478, 495-496, zeznania świadka A. W.- k. 273-274, 568-568v., zeznania świadka K. K. (2) –k. 567-568, zeznania świadka M. S.-k. 248, 568v.-569v., 650v. – 651, zeznania świadka A. D.-k. 263-264, 610v.-611, zeznania świadka M. K. (2) -k. 265v., 611-612, zeznania świadka D. K. – k. 271, 612-612v., zeznania świadka R. W. – k. 267-268, 654v.-655)

M. K. (1) został w dniu 10 lipca 2012r. zatrzymany, a następnie w dacie 11 lipca 2012r. przedstawiono mu pierwsze zarzuty, w szczególności sprzedaży narkotyków P. N.. Zarzut ten przedstawiony został przez Prokuratora jeszcze przed przesłuchaniem P. N. w sprawie. M. K. (1), który po zwolnieniu, powrócił do miejsca zamieszkania, w lipcu 2012r. poprzez portal społecznościowy „Nasza klasa” kierować zaczął wobec P. N. groźby karalne pobicia i spowodowania obrażeń ciała oraz podpalenia chcąc w ten sposób wpłynąć na jego zeznania tak, by zeznał, że nie nabywał od M. K. (1) narkotyków. Groźby te P. N. otrzymywał do miesiąca listopada 2012r., kiedy to wezwany po raz pierwszy w niniejszym postępowaniu jako świadek sam wskazał na powyższe okoliczności przedstawiając funkcjonariuszom Policji strony internetowe zawierające przedmiotową korespondencję.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) –k. 251-252, 324-325, 372, 459-460, 476-478, 495-496, zeznania świadka P. N.- k. 328-329, częściowo z k. 608v.-609v., protokół przyjęcia ustanęgo zawiadomienia o przestępstwie – k. 246, wydruki korespondencji e-mail – od k. 330)

M. K. (1) urodził się w dniu (...) Zamieszkuje wraz z matką i młodszą siostrą. Ojciec wymienionego aktualnie jest pozbawiony wolności za granicą. W prowadzeniu gospodarstwa domowego pomaga rodzinie babka H. C.. M. K. (1) zakończył swą edukację na poziomie szkoły gimnazjalnej osiągając stosunkowo niskie wyniki z uwagi na częstą absencję. Nie pozostawał dotąd w stosunku zatrudnienia. Rejestrowany w urzędzie pracy tracił status osoby bezrobotnej wobec niestawiennictwa w wyznaczonych terminach i odmowy przyjęcia ofert pracy. Posiada negatywną opinię w środowisku L., jest postrzegany jako osoba używająca narkotyków pod wpływem których zachowuje się

nieprzewidywalnie i często nieadekwatnie do sytuacji. Cały czas obraca się w towarzystwie osób o negatywnej opinii społecznej podejrzewanych o handel i posiadanie środków odurzających, a także karanych sędownie. Od listopada 2013r. zamieszkuje w G., wobec przeprowadzonej egzekucji komorniczej z nieruchomości zajmowanej na terenie L. wskutek zadłużenia rodziców powstałego na tle prowadzonej w przeszłości działalności gospodarczej.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) –k. 251-252, 324-325, 372, 459-460, 476-478, 495-496, zeznania świadka E. C. -k. 570-570v., zeznania świadka H. C. -k. 140-141, 569v.-570, zeznania świadka P. L.-k. 649v.-650v., zeznania świadka D. S. -k. 680v.-681, wywiad środowiskowy –k. 693-694)

M. K. (1) był uprzednio karany sędownie.

Pierwszy raz skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 3 lutego 2009r. (sygn. akt II K 22/09) za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 40 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 zł. Tenże Sąd skazał następnie wymienionego wyrokiem z daty 21 września 2010r. (sygn. akt II K 480/10) za przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. na karę 150 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 zł. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 21 marca 2013r. (sygn. akt VII W 45/13) ukarany został za wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. karą 5 dni aresztu. Toczy się także wobec wymienionego odrębne postępowanie karne obejmujące w szczególności zarzut naruszenia art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii obejmujący czasokres późniejszy- tj. 2013r.

(dowód: dane o karalności –k.258, 707-709, odpisy wyroków-k. 260, 599-601, 755-760, kserokopia aktu oskarżenia-k. 666-669a)

Na ostatni termin rozprawy oskarżony doprowadzony został przez funkcjonariuszy Policji w związku z zatrzymaniem, jakie w przeddzień nastąpiło w G. w okolicznościach wskazujących na sprzedaż narkotyków.

(dowód: kserokopia notatki urzędowej z dnia 18.03.2014r.)

M. K. (1) nie jest osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłowo. Tempore criminis nie miał zniesionej całkowicie ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego czynu ani pokierowania swoim postępowaniem. Wymieniony może brać udział w toczącym się postępowaniu, realizować linię obrony, przebywać w warunkach izolacji. Posiada osobowość nieprawidłową ze skłonnością do odurzania się. W przeszłości wielokrotnie wprowadzał się w stan odurzenia, zażywając środki psychoaktywne w zwykłych dawkach. Jego rozwój intelektualny pozwala na przewidywanie skutków wprawiania się w stany zmienionej świadomości- w tym na ewentualną zmianę swego zachowania pod ich wpływem. Motywacja czynów nie wynikała z pobudek psychotycznych.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna –k. 726-733)

W toku śledztwa M. K. (1) przyznał się do wysadzenia ziela konopi innej niż włóknista po zakupieniu w sklepie karmy dla papug zawierającej w swym składzie tego rodzaju nasiona. Uczynił to około 3 miesiące wcześniej, lecz rośliny nie pielęgnował.

Nie przyznał się do pozostałych zarzutów. Zaprzeczył, aby posiadał w miejscu zamieszkania narkotyki oraz aby je sprzedawał. Zaprzeczył także, aby znał P. G. (1), czy W. K. (1). Odnośnie zarzutów popełnienia przestępstw na szkodę funkcjonariuszy Policji argumentował, że nie stawiał oporu, a mimo to został przez policjantów powalony, skuty, pokiereszowany i jedyne słowa jakie mógł wypowiedzieć, to ukierunkowane na to, by policjanci zostawili go w spokoju.

Na etapie rozprawy głównej oskarżony przyznał się do wysadzenia w wiadrze jednego nasionka konopi podając, że czynił to z ciekawości i na próbę. Nie pamiętał od kogo nasiono to dostał. Nie przyznał się do popełnienia pozostałych zarzuconych mu czynów kategorycznie zaprzeczając, aby komukolwiek udzielał narkotyków. Stwierdził, że nie zna P. G. (1), a z widzenia zna jedynie P. G. (2), M. G., S. R. i A. L.. Zaprzeczał, aby z podanymi osobami pozostawał w konflikcie. Zakwestionował, aby wywierał wpływ na zeznania P. N. argumentując, że w ramach korespondencji na

portalu „Nasza klasa” chodziło o osobę M. G., który pogrążyć miał P. N., ten zaś oskarżonego. Tłumaczył, że z treści e-maili pisanych w sposób denerwujący wynikało, że P. N. chce się z oskarżonym bić toteż ten odpisywał, że jeśli chce się bić niech zmieni zeznania wskazując, że narkotyków oskarżony mu nie sprzedawał.

Odnosnie zachowania względem funkcjonariuszy Policji M. K. (1) podniósł, że początkowo, gdy podjął ucieczkę, nie wiedział, że to są funkcjonariusze. Gdy go natomiast ujęli zaczęli niepotrzebnie deptać po rękach i nogach, zarzucili koszulkę na głowę i wówczas przestał stawiać opór i żadnego z policjantów nie odpychał. Podał, że być może w zdenerwowaniu powiedział „coś”, by zostawili go w spokoju. W mowie końcowej zapewniał o chęci zmiany dotychczasowego trybu życia oraz poszukiwaniu pracy.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Zgromadzony w toku postępowania sądowego materiał dowodowy pozwolił na poczynienie pozytywnych ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa i winy M. K. (1) w odniesieniu do wszystkich stawianych mu aktem oskarżenia przestępstw.

Odnosząc się do grupy zarzutów dotyczących naruszenia uregulowań ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, rzecz należy, że zaprzeczeniom oskarżonego jakoby kiedykolwiek udzielał-darmo lub odpłatnie, innym osobom środki psychoaktywne, aby uczestniczył w obrocie tego rodzaju środkami stają w rażącej sprzeczności z osobowym materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków, którzy to twierdzili, że uzyskiwali niejednokrotnie od oskarżonego narkotyki.

Zauważa Sąd, że jedni świadkowie przedstawiają swe wersje w sposób jasny i niezmienny przez cały tok postępowania (P. G. (2), P. G. (1), zasadniczo W. K. (1), A. P., I. B.), inni wersje swe przeinaczają bądź to zasadniczo kwestionując zeznania poprzednie (P. N., P. G. (3), P. M., S. K.), bądź umniejszając zakres odpowiedzialności oskarżonego (M. G., S. R., S. B., A. L.).

Zeznaniom niezmiennym, które ponadto cechują się szczegółowością w przedstawianiu okoliczności związanych z nabywaniem u oskarżonego środków psychoaktywnych Sąd dał wiarę w całości. Uwagę zwraca fakt, że zarówno P. G. (1), W. K. (2), A. P., jak i P. G. (2) to osoby zajmujące się sprzedażą narkotyków. Nie znajduje Sąd żadnych obiektywnych przyczyn, dla których mieliby zeznawać bezpodstawnie obciążając oskarżonego. M. K. (1) w toku rozprawy wskazał, że nie miał z osobami tymi konfliktu. Gdyby przyjął, że świadkowie ci składać by mieli zeznania, by pogrążyć oskarżonego w odpowiedzialność karną i w ten sposób wyeliminować z funkcjonującego na „czarnym rynku” przynoszącego zyski finansowe procederu to nie czyniliby tego pogrążając samych siebie, a takiego rodzaju wyjaśnienia we własnych postępowaniach złożyli. W chwili obecnej są to już osoby prawomocnie skazane.

Pewne odmienności pojawiają się w zeznaniach W. K. (1), lecz nie dotyczą one zasadniczo okoliczności związanych z osobą oskarżonego, lecz relacji świadka z byłym konkubentem P. G. (1), które dla czynienia ustaleń w tej sprawie znaczenie miały drugorzędne. Świadek K. podtrzymała przed Sądem, że istotnie udawała się wspólnie z P. G. (1) do L., gdzie konkubent nabywał narkotyki także u oskarżonego K.. Wersja P. G. (1) oraz P. G. (2) pozostaje niezmienna. Świadczenie ci za każdym razem podawali kategorycznie, że nabywali w celu dalszej odsprzedaży od M. K. (1) w okresie od 2011r. do listopada 2012r. ziele konopi innej niż włóknista (P. G. (1)) oraz metamfetaminy (P. G. (2)) w konkretnie wskazywanych ilościach.

Relacje W. K. (1) oraz P. G. (1) znajdują nadto oparcie w zbornych zeznaniach A. P..

Sąd powyższym zeznaniom dał wiarę w całości.

Sygnalizowane powyżej przeinaczanie swych zeznań w toku rozprawy przez innych świadków rodziło trudność w ocenie materiału dowodowego.

Rzecz Sądu było jednak przeprowadzenie oceny każdorazowych zeznań, jakie złożone zostały w toku całego procesu i dążenie do wyczerpania wszystkich źródeł dowodowych tak, by jak najdokładniej i pewniej ustalić faktyczny przebieg

zdarzeń objętych aktem oskarżenia w ramach realizacji zasady dążenia do ustalenia prawdy. Pomimo chwiejności w zeznaniach kluczowych dla oskarżenia świadków, Sąd uznał, że dowody zgromadzone w sprawie zasługujące na obdarzenie ich wiarygodnością, dają niezbite podstawy do przypisania winy i sprawstwa oskarżonemu M. K. (1).

Świadek S. K. pierwotnie wskazujący na ilość i okoliczności, w jakich uzyskiwał nieodpłatnie od oskarżonego marihuanę, zdaniem Sądu w toku rozprawy rozmyślnie zmienił zeznania wobec zażyłości z oskarżonym, łączącego ich koleżeństwa i trudnej sytuacji procesowej oskarżonego. Podawane przy tym przyczyny, dla których świadek miałby poprzednich zeznań nie podtrzymać nie są dla Sądu przekonujące. Nie doszukuje się bowiem Sąd żadnych okoliczności, w których na przesłuchiwanego we wstępnym etapie śledztwa S. K. (ani innych świadków) od strony przesłuchującego funkcjonariusza Policji wywierany był nacisk, by zeznania spisywane były tendencyjnie.

Czynności przesłuchania świadków oskarżenia przeprowadzone były po zatrzymaniu oskarżonego w sposób zintensyfikowany, co daje się uzasadnić specyfiką zarzutów, na co wskazuje w swych zeznaniach przed Sądem przesłuchujący wówczas – policjant M. S.. Szybkie nie oznacza nierzetelne. Zgromadzenie istotnej części osobowego materiału dowodowego we wstępnym etapie postępowania miało na celu ochronę prawidłowego toku dalszego procesu. Wiadomym jest, że w sprawie obok S. K. zeznawały inne osoby osobiście znane M. K. (1), pochodzące z jednej małej społeczności lokalnej i nie można było już wówczas wykluczyć, że w późniejszym czasie świadkowie ci mogą ulegać wpływom innych, nie wykluczając samego oskarżonego pozostającego na wolności.

Nie doszukuje się Sąd żadnych obiektywnych powodów, dla których obcy oskarżonemu i świadkom funkcjonariusz Policji miałby sporządzać protokoły przesłuchania w sposób odbiegający od usłyszanej treści zeznań. Każdorazowo przy tym zeznania po zapoznaniu z treścią były przez świadków własnoręcznie podpisane.

Pierwsze zeznania złożone przez S. K. cechuje wewnętrzna spójność.

Powyższa ocena i rozważania dotyczą także zeznań P. N., A. L., P. G. (3), M. G., S. R., P. M., S. B.. W odróżnieniu od zeznań wymienionych osób z toku postępowania sądowego, te z etapu śledztwa są zborne i korespondują wzajemnie oraz z zeznaniami P. G. (2). Zeznania z toku rozprawy są tendencyjne, ukierunkowane na umniejszenie podstaw odpowiedzialności oskarżonego. Żaden przy tym świadek z toku rozprawy nie potrafił podać przekonujących argumentów mających przemawiać za nieprawdziwością pierwszych zeznań.

Z powyższych względów Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionych wyżej świadków złożonym w toku śledztwa, a wiary tej zasadniczo odmówił relacjom przedstawionym bezpośrednio Sądowi.

Analiza szczegółowych zeznań z toku śledztwa wskazywała jednoznacznie na czasokres, rodzaj, ilość i cenę narkotyków nabywanych od oskarżonego.

Ponad osoby wyszczególnione w akcie oskarżenia jako nabywające narkotyki Sąd weryfikując materiał dowodowy doszedł do przekonania na podstawie wiarygodnych zeznań dwóch kolejnych świadków, że im także M. K. (1) odpłatnie udzielał narkotyków. Kwestia ta dotyczy wiarygodnych zeznań P. K. z d. M. oraz I. B., którzy podali okoliczności nabycia narkotyków w sposób zborny i przekonujący.

Zeznania P. K. są wiarygodne. Nie obniża ich wartości dowodowej okoliczność, że wymieniona po tym jak sympatyzowała z oskarżonym spotykała się ze świadkiem P. G. (2), czy też, że zna S. R.. Zeznań świadka nie cechuje niechęć do oskarżonego, pretensjonalność, ale szczerść.

Szczegółowe i spójne są również zeznania I. B., który opisał okoliczności, w jakich wchodził w posiadanie narkotyków. Wprawdzie z relacji tego świadka wynika, że transakcje przeprowadzała z nim inna osoba, lecz na kanwie zeznań P. G. (2) przedstawiającego okoliczności funkcjonowania procederu handlu narkotykami na terenie L. niezbicie wynika, że osoba, o której zeznaje świadek B., sprzedawała środki psychoaktywne realizując transakcje M. K. (1).

Powyższe okoliczności wymagały rozszerzenia opisu czynu, jaki zarzucony został oskarżonemu w pkt I aktu oskarżenia, czemu nie sprzeciwiała się zasada rozpoznawania przez Sąd sprawy w ramach skargi. Tego rodzaju

zabieg nie stanowi wyjścia poza granice oskarżenia, bowiem nie uległ zmianie, ani nie pojawił się nowy czyn przypisywany oskarżonemu. Rodzaj przestępstwa oraz opis czynu, stanowiący czyn ciągły w rozumieniu art. 12 k.k. był i pozostał pewnym zwartym zdarzeniem historycznym. Weryfikacja dotyczy poszerzenia katalogu nabywców środków odurzających oraz granic czasowych przestępstwa, którego sposób popełnienia pozostaje tożsamy z pierwotnie ujętym w akcie oskarżenia. Zmiana opisu czynu powodowała konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu, a to dlatego, że P. K. w okresie, gdy zaopatrywała się u oskarżonego w metamfetaminę była osobą małoletnią. Zważywszy jednak na niewielką ilość zakupionego narkotyku zasadnym było przyjęcie w odniesieniu do tejże osoby wypadku mniejszej wagi, co z kolei utrzymywało za prawidłową właściwość rzeczową sądu do rozpoznawania tej sprawy.

W oparciu o treść zeznań samych nabywców uściślenia wymagały także wskazywane przez Prokuratora ilości i ceny zakupywanych narkotyków, co Sąd uczynił przyjmując za każdym razem za prawdziwe ilości i ceny wskazywane przez samych nabywców.

Wiarygodne relacje nabywców narkotyków, które zebrane zostały w toku śledztwa, a także zeznania P. G. (2), P. G. (1), W. K. (3) i A. P. dowodzą niezbicie, że oskarżony na przestrzeni od 2008r. do listopada 2012r. udostępniał środki odurzające i substancje psychotropowe innym osobom, czerpiąc z tego wymierne korzyści majątkowe, co oceniane poprzez fakt, że oskarżony nie uczy się, nie pracuje oznacza, że handel narkotykami stanowił dla niego źródło utrzymania. U oskarżonego znaleziona została także ujęta jako dowód rzeczowy waga elektroniczna przydatna, co powszechnie wiadomym, do odmierzania porcji narkotyków.

Na kawie oceny zarzutów dotyczących zbywania narkotyków gołosłowne pozostają tłumaczenia oskarżonego, jakoby wysadzony w wiadrze krzak konopi innej niż włóknista czyniony był z ciekawości. Być może czyniony był, jak twierdzi oskarżony na próbę, ale nie celem ustalenia rodzaju rośliny, lecz celem ustalenia, czy oskarżony zdoła wyhodować tego rodzaju narkotyk. Wyjaśnienia przy tym nie są konsekwentne, bowiem choć w toku śledztwa twierdził, że nasiono znalazł w kramie dla papug, to w trakcie rozprawy nie potrafił wskazać źródła jego pochodzenia.

Przeprowadzone powyżej rozważania dowodzą, że oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstw z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 2 w zw. z ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., następnie z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (sprecyzowaniu opisu o czynu o wskazanie przepisów wbrew którym dopuścił się zachowań sprawczych tj. art. 33-35 ustawy) w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zarzuty dotyczące zachowań względem funkcjonariuszy Policji znajdują pełne potwierdzenie w zbiornych, konsekwentnych i wzajemnie korespondujących zeznaniach policjantów: R. W., A. W., K. K. (2), M. S., D. K. oraz funkcjonariuszy Straży Granicznej: A. D. i M. K. (2) obecnych na miejscu zajścia. Chybiona jest linia obrony oskarżonego sprawdzająca się do kwestionowania zasadności użycia wobec jego osoby siły fizycznej i naruszenia nietykalności cielesnej. Wyjaśnieniom, aby oskarżony nie wiedział, że to policjanci przybyli na jego posesję i podjął z tego powodu ucieczkę, przeczą zeznania samych policjantów z których wynika, że oskarżony był poinformowany o przyczynach wejścia na teren nieruchomości, okazano mu postanowienie dotyczące przeszukania i dopiero wówczas podjął próbę ucieczki. Zachowanie oskarżonego jednoznacznie wskazuje, że w ten sposób próbował udaremnić przeprowadzenie zleconych policji czynności procesowych. Nadto S. K. choć przed Sądem kwestionował nabywanie u oskarżonego marihuany, podał, co pozostawało poza tendencyjnym kierunkiem zeznań, że oskarżony przebywając w towarzystwie świadka poznał policję po pojeździe jakim przybyła (marki S.).

Z zeznań funkcjonariuszy za każdym razem wynika wprost, że przyczyną przybycia do miejsca zamieszkania oskarżonego była konieczność wykonania czynności procesowych zmierzających do ujęcia ukrywającego się ojca oskarżonego, a nadto dokonania przeszukania pomieszczeń pod kątem posiadania przez oskarżonego środków odurzających. Z zeznań wynika także, że oskarżony zaraz po wejściu na teren posesji policjantów zwrócił się do siostry, by nie wpuszczała policji do domu, a dalej wielokrotnie wzywany do dobrowolnego udostępnienia pomieszczeń nie stosował się do poleceń, zachowywał się agresywnie, utrudniał przeprowadzenie czynności, szarpał policjantów

usiłujących dokonać jego skucia, a nadto znieważał policjantów. Zachowywał się arogancko. Policja podejmując czynności procesowe wykonała je prawidłowo i nic innego, ale tylko niewłaściwe zachowanie oskarżonego skutkowało koniecznością założenia kajdanek, co wobec trwającego oporu łączyło się koniecznością jego obezwładnienia.

Oceny powyższej nie podważa fakt, iż po stronie żadnego z policjantów nie powstały żadne obrażenia ciała. Penalizacji podlega bowiem zachowanie, wskutek którego niekoniecznie doszło do powstania jakichkolwiek śladów na ciele. Koniecznym jest stwierdzenie, że nastąpiło fizyczne dotknięcie ciała pokrzywdzonego. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi ograniczać się jedynie do bezpośrednio mierzonych i zadawanych ciosów, ale może polegać na odpychaniu, wyszarpywaniu się.

(tak kom. Kodeks karny. Część szczególna Tom II pod red. Prof. A. Wąska, Wydawnictwo C.H.BECK, W-wa, 2005)

K. K. (2) podał, że ciosu nie otrzymał, ale oskarżony zaczął go odpychać w momencie, gdy policja informowała o przyczynę przybycia i wówczas też zaczął kierować do policjantów obraźliwe słowa. Na problem z obezwładnieniem oskarżonego wskazują świadkowie R. W., A. W. i M. S., co wynikało nie jedynie z masy ciała oskarżonego 120kg i wzrostu-185cm (k. 568), ale sposobu zachowania: próby wrywania się, wyszarpywania, uderzania łokciami. Dodają, że w chwili, gdy oskarżony krzyczał do siostry by nie otwierała drzwi , wyzywał także policjantów słowami obraźliwymi. A. W. wskazał na ogólną szarpaninę. Zaprzeczył, by oskarżony go uderzył, lecz twierdził, że rozpychał się łokciami, tarzał po ziemi, szarpał się, stawiał czynny opór, odpychał policjantów, rozpychał się łokciami.

M. S. podał, że oskarżony krzyząc obrażał policjantów , naruszał ich nietykalność cielesną odpychając się łokciami, na większą siłę fizyczną zmierzającą do obezwładnienia reagował jeszcze bardziej intensywnym oporem czynnym.

Świadek A. D. nie przebywający przy oskarżonym zeznał, że słyszał z odległości 30m wyzwiska pod adresem policjantów i widział, jak oskarżony stawia czynny opór, szarpie się z policjantami, popychał ich, opisuje agresję oskarżonego jako ogromną.

Świadek M. K. (2) zeznał, że oskarżony mocno wierzgał, stawiał mocny, intensywny opór, wyzywał policjantów, był ordynarny.

D. K. podał, że oskarżony odpychał się, machał rękoma, wyszarpywał się z ucisku policjantów, chciał uciec, zadawał też ciosy, odpychał się.

Z relacji R. W. wynika, że oskarżony krzyczał, nie dał się skuć, skuty wyzywał nadal, zachowywał się bardzo agresywnie, wyzywał, był bardzo agresywny.

Zeznania powyższych świadków wzajemnie ze sobą korespondują dając pełny obraz przebiegu zdarzenia na posesji zamieszkałej przez oskarżonego. Zeznania te są wiarygodne.

Zarówno naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariuszy, jak i znieważenie to postać agresywnego zachowania oskarżonego, któremu towarzyszył zamiar zaszkodzenia policjantom do tego stopnia, by udaremnić podjęte czynności procesowe.

Wobec powyższego zarzuty stawiane M. K. (1) wyczerpujące dyspozycje art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. są słuszne.

Udowodniony został również zarzut dotyczący gróźb karalnych kierowanych do P. N.. Wprawdzie oskarżony im zaprzecza, to jednak prezentowana linia obrony na okoliczność powodu wysyłania korespondencji tej treści, a dotycząca namowy do bicia pozostaje niepoparta żadnym dowodem. Choć sam pokrzywdzony przed Sądem nie podtrzymał poprzednio złożonych zeznań obciążających, to sama zmiana treści zeznań w realiach tej sprawy nie powoduje automatycznie dyskwalifikacji zeznań wcześniejszych.

Przyczyny nie podtrzymania zeznania z toku śledztwa nie zostało Sądowi w sposób jasny wskazane. Ponadto przyjęciu z prawdziwe zeznań z etapu rozprawy głównej sprzeciwiają się zasady logiki. Z lektury akt wynika, że intencją

przesłuchującego policjanta nie było ukierunkowane zeznań P. N. na dodatkowe pogrążenie oskarżonego. Żaden dowód nie przemawia za przyjęciem takiej koncepcji. Przeciwnie, to zeznający P. N. przekazał organom ścigania informację o uzyskiwanych drogą e-mailową groźbach i to on sam przedstawił na Policji strony internetowe z treścią otrzymywanych od oskarżonego wiadomości. Sama treść e-maili załączona do akt sprawy wprost wskazuje na kierowane groźby bezprawne bezpośrednio do świadka, kiedy jeszcze nie był jako świadek przesłuchany. Chronologia zdarzeń wskazuje, że M. K. (1) przedstawiono zarzut, gdzie P. N. widnieje jako jedna z osób, którym sprzedał narkotyki w dniu 11 lipca 2012r. (k. 155 akt), a P. N. przesłuchany został po raz pierwszy w dniu 16.11.2012r. (k. 328 akt).

Bez znaczenia dla bytu przestępstwa pozostawała kwestia, że pomimo gróźb P. N. złożył pierwsze zeznania o charakterze obciążającym, a więc groźbom nie uległ, ponieważ przestępstwo z art. 245 k.k. jest przestępstwem formalnym, do którego znamion ustawowych nie należy skutek w postaci rzeczywistego wywarcia wpływu na czynność świadka.

Wpływ ten jednak, co nie sposób pominąć wywarty został o tyle, że na późniejszym etapie postępowania P. N. podjął próbę zdyskredytowania własnych zeznań z etapu śledztwa. Wynikało to z faktu znajomości oskarżonego i wpływu wspólnej społeczności w jakiej obaj funkcjonują, a którą to przyczynę chwiejności zeznań omówiono we wstępnej części rozważań.

Reasumując, M. K. (1) dopuścił się także przestępstwa z art. 245 k.k.

Ograniczoną moc dowodową dla czynienia ustaleń faktycznych zyskały zeznania świadków niezorientowanych w okolicznościach zdarzeń wyszczególnionych w akcie oskarżenia: E. C. oraz H. C.. Z kolei zeznania D. S. i P. L. – kolegów oskarżonego bywających w miejscu jego zamieszkania , nie mogły wobec wiarygodnych zeznań obciążających innych świadków stanowić postawy do uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności karnej. Nawet jeśli w obecności tych kolegów M. K. (1) nie ujawniał procederu, jakim się zajmował, nie oznacza, że zarzuty są bezpodstawne. Porządkowy z kolei charakter zyskały zeznania M. O., B. C., T. S. i B. S..

Za w pełni wiarygodne uznał Sąd niekwestionowanej przez strony w toku procesu pozostałe dowody z aktu oskarżenia oraz zgromadzone w toku rozprawy: aktualne dane o karalności, wywiad środowiskowy oraz opinię sądowo-psychiatryczną.

Okoliczności podmiotowo - przedmiotowe leżące w granicach czynów wskazują, że stopień ich społecznej szkodliwości, o jakim mowa w art. 115 § 2 k.k. jest znaczny – w odniesieniu do czynów popełnionych na tle ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z pkt I i III oraz IV i czynu z art. 245 k.k., a nie znaczny – w odniesieniu do czynów z art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. i z pkt II tj. z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sprzedaż oraz nieodpłatne udostępnianie narkotyków sięga znacznego okresu czasu, dotyczy nie tylko marihuany, ale i narkotyków „twardych”, których zażywanie jest szkodliwe dla zdrowia, wprowadza w stany odmiennej świadomości połączonej z osłabieniem, a nawet utratą hamulców psychofizycznych. Czyn popełniony z pokrzywdzeniem P. N. dotyczy ukierunkowanych zachowań powtarzalnych na przestrzeni znacznego okresu czasu.

Popełnione czyny na szkodę policjantów z kolei dotyczą zniewag oraz agresji stosowanych nie jednorazowo, ale powtarzalnych w toku przeprowadzonych tamtego dnia czynności procesowych. Nie można pominąć jednak, że zachowanie oskarżonego determinowane było po części sytuacją związaną z zatrzymaniem wówczas jego ojca, a nadto policjanci nie doznali żadnych obrażeń. S. K. natomiast udostępniane były do zażycia jednorazowe porcje jedynie marihuany.

Za okoliczności łagodzące wymiar kar jednostkowych Sąd przyjął w odniesieniu do przestępstw z art. 59 ust. 1 i ust. 2 w zw. z ust. 3, art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii działalnie w ramach jednego procederu na przestrzeni podobnego czasokresu oraz młody wiek oskarżonego, który do daty 3 stycznia 2012r. posiadał status sprawcy młodocianego. Za obciążające czasokres utrzymywania nielegalnego procederu, czerpanie

wymiernych korzyści majątkowej z dokonywania przestępstw, rodzaj sprzedawanych narkotyków należących do grupy tzw. narkotyków twardych.

W odniesieniu do czynu z art. 62 ust. 1 wyżej powołanej ustawy okoliczność łagodzącą stanowiło przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu, zaś obciążającą znaczny wzrost rośliny.

Przestępstwom popełnionym na szkodę funkcjonariuszy Policji tj. z art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. towarzyszyły specyficzne okoliczności dotyczące nie tyle działania w zaskoczeniu wobec niespodziewanego przybycia patroli na teren posesji celem jej przeszukania, co ujęcia ojca oskarżonego- osoby mu bliskiej. Oskarżony choć utrudniał swym zachowaniem przeprowadzanie czynności procesowych zarówno wstępnie, jak i po skutciu, to jednak zachowania ta cechuje bliska więź czasowa. Wszystkie okoliczności dla wymiaru kar jednostkowych miały w tym zakresie znaczenie łagodzące.

Okoliczności łagodzących z kolei nie doszukał się Sąd w odniesieniu do wymiaru kary za czyn z art. 245 k.k. Za obciążające natomiast uznał to, że przestępcze zachowanie doprowadziło do zmiany zeznań przez świadka na etapie rozprawy, a nadto fakt, że nie chodziło o jednorazową groźbę, lecz groźby powtarzane na przestrzeni dłuższego czasokresu.

W odniesieniu do każdego z przestępstw okoliczność obciążającą stanowiła uprzednia karalność, zwłaszcza za przestępstwo ujęte w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii oraz gróźb karalnych.

Wobec powyższych okoliczności i w oparciu o dyrektywy wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. karą sprawiedliwą, adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów jest: - za przestępstwo z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 2 w zw. z art. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. kara jednego roku pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. kara 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. kara jednego roku pozbawienia wolności oraz mająca w tym przypadku charakter obligatoryjny kara 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki dziennej za równoważna kwocie 20 zł. Wymierzając stawkę dzienną Sąd miał na uwadze brak zatrudnienia oskarżonego, lecz również możliwości znalezienia pracy przy odpowiednim zaangażowaniu,

- za czyn z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii kary 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 224 § 2 k.k. kary 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z art. 226 § 1 k.k. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności i

za czyn z art. 245 k.k. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd uznał, że zasadnym jest orzec karę stosując metodę asperacji. Czyny popełnione przeciwko przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dotyczą pewnego zwartego przedziału czasowego, natomiast przestępstwa na szkodę funkcjonariuszy Policji popełnione zostały jednego dnia w tych samych okolicznościach. Z drugiej strony przestępstwa cechuje różnorodność gatunkowa, a przy tym czyn z art. 245 k.k. popełniony został w okresie już po zatrzymaniu oskarżonego w sprawie.

Sąd wymierzył M. K. (1) karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i zaliczył na jej poczet okres zatrzymania w sprawie od dnia 10 do dnia 12 lipca 2012r. (art. 63 § 1 k.k.).

Nie doszukał się Sąd podstaw do zastosowania wobec M. K. (1) instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności.

Wprawdzie oskarżony to osoba młoda, w istotnej części zarzuty dotyczą okresu, gdy był sprawcą młodocianym i najistotniejszym zadaniem Sąd jest takie ukierunkowanie rozstrzygnięcia o karze, by sprawcę wychować, lecz przyjęcie za słuszne jest realizacji funkcji wychowawczych i resocjalizacyjnych w warunkach wolnościowych wówczas, gdy okoliczności leżące po stronie sprawcy dają realne podstawy do przyjęcia, że będzie to wystarczające dla wdrożenia do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Brak po stronie M. K. (1) tego rodzaju podstaw. Oskarżony z faktu uprzedniej karalności nie wyciągnął wniosków na przyszłość i znowu złamał normy prawne, w tym ponownie przeciwko ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony twierdził przed Sądem, że zamierza zmienić dotychczasowy tryb życia, znaleźć zatrudnienia, lecz zapewnienia te są pustosłowiem wypowiedianym dla potrzeb niniejszego postępowania i polepszenia swej sytuacji procesowej. Oskarżony nie uczy się. Pomimo młodego wieku edukację szkolną zakończył na etapie gimnazjalnym, nie czynił starań o uzyskanie zawodu. Obowiązek nauki lekceważył co wprost wynika absencji na tyle częstej, że decydowała ona o obniżeniu ocen. Oskarżony nie przejawia także zaangażowania w znalezienie zatrudnienia. Złożenie oferty w lubomierskiej firmie (...), jak wynika z treści wywiadu środowiskowego, to epizod w życiu oskarżonego, który poza tym żadnych starań o znalezienie pracy nie podejmuje. Nie odpowiadał na oferty przedstawiane w urzędzie pracy, a ponadto status osoby bezrobotnej tracił wskutek lekceważenia terminów spotkań.

Rzec więc należy, że M. K. (1) nie prowadzi ustabilizowanego życia i handlując narkotykami znalazł łatwe źródło zarobkowania. Zapewnienia o chęci zmiany trybu życia, które to oskarżony łączył z przeprowadzką do G. nie przekonują choćby w świetle zatrzymania oskarżonego w przeddzień wyrokowania w tej sprawie w okolicznościach co najmniej świadczących o tym, że nadal utrzymuje kontakty z osobami mającymi związek ze środkami psychoaktywnymi.

Handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, to nie krótkotrwały okres w życiu oskarżonego. Przy tym dotyczy on sprzedaży narkotyków zarówno miękkich, jak i twardych w szerokim gronie mieszkańców pobliskich okolic, a i dalszych w ramach udziału w obrocie tego rodzaju środkami. Oskarżony doskonale zna specyfikę i szkodliwość działania zwłaszcza meamfetaminy. Z zeznań P. K. wynika, że przed sprzedażą tego środka oskarżony uprzedzał świadka o jego ujemnych skutkach. Sprzedaż środków narkotycznych oraz ich zażywanie, jak zgodnie opiniowali biegli psychiatrzy i psycholog, absolutnie nie wynika, z pobudek psychotycznych. Biegli podali ponadto, że M. K. (1) zna sposób działania środków z autopsji własnej, zna skutki wprawiania się w zmianę stanu świadomości.

Z powyższego wynika niezbicie, że oskarżony orientuje się w systemie prawnym i konsekwencjach jego naruszenia, a porządek prawny lekceważy, ignoruje. Pomimo uprzedniej karalności, następnie ujęcia w dacie 10 lipca 2012r. dla potrzeb tej sprawy, swoim zachowaniem dał powody to wszczęcia kolejnego postępowania karnego o czyny z roku 2013r., a dalej został zatrzymany przy okazji ujawnienia przestępstwa zaistniałego w 2014r. Zachowań oskarżonego nie cechuje przypadkowość, brak doświadczenia życiowego, ale celowanie działanie ukierunkowane na zyski z nielegalnych źródeł. Z wywiadu środowiskowego wynika przy tym, że wymieniony w środowisku, gdzie do niedawna zamieszkiwał posiadał opinię negatywną.

Reasumując nie doszukał się Sąd po stronie M. K. (1) żadnych podstaw do prognozowania, że kara wolnościowa spełni cele jakie postawione zostały przed sankcją karną. Rzeczą tej sankcji jest nie tylko ukierunkowanie zachowania oskarżonego tak, by więcej w kolizję z prawem nie wchodził, ale także spełnienie celów represyjnych. Tylko dotkliwość w postaci odbycia kary w warunkach izolacji więziennej jest w stanie zmobilizować oskarżonego do podjęcia szczerych zachowań w przyszłości by prawidłowo funkcjonować w społeczeństwie oraz zdoła uzmysłowić wagę naruszonych norm. Kara bezwzględnej pozbawienia wolności w takim wymiarze jest sprawiedliwą odpłatą za popełnienie przestępstw i poprzez swój charakter represyjny jest w stanie zmotywować oskarżonego do życia zgodnego z prawem.

Stosownie do treści art. 45 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstw z art. 59 ust. 1 i ust. 2 w zw. z ust. 3 i art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, która to korzyść łącznie wynosi 12.550 zł.

Przepadek dowodów rzeczowych oparto o dyspozycję art. 70 ust. 1 wyżej powołanej ustawy.

Zważywszy, że oskarżony nie posiada stałego legalnego źródła dochodu, ani oszczędności, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.